

**Toto je druhý príbeh Bobuly.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!**

ČAROVNÁ PYŽAMA

Bobuľa sa už cítila ako tuleň. Akokoľvekvek trepotala ručičkami, stará mama ju aj tak umývala ako nejakú redkovku. A nielen vonku, pri studni, ale ešte aj v kúpeľni. Najhoršie bolo, že stará mama napustila do vane vždy len trošičku vody. Keď sa Bobuľa postavila, nesiahala jej ani po členky. V takej malej vode by sa nedokázala okúpať ani tá najmenšia kačička, nieto dievčatko.

– Bobuľa, dnes večerníček nebude, – povedal starý otec po večeri.
 – Dnes musíš ísť spinkať skôr, aby si ráno dokázala vsať. Na trh pôjdeme veľmi skoro.

Bobuli sa začali v očiach ligotať krokodílie slzy. Jedna chcela už–už spadnúť s hlasným čľupnutím na koberec, no starý otec povedal, že jej ukáže niečo, čo ešte nikdy nevidela.

Chytil dievčatko zababušené do veľkého uteráka, za ruku a viedol ju do prednej izby. O prednej izbe treba povedať, že tam bol vždy veľký poriadok, nikto tam nechodil a keď sa predsa len opovážil, musel si dať dole ešte aj papučky.

Vstúpili do prednej izby. Naboso, pravdaže. Potichu, aby si ich stará mama nevšímala. Starý otec otvoril jednu vysokáňsku skriňu, ktorá bola taká plná, že ledva dýchala. Úplne ako Bobuľa, keď si dá príliš veľa jahôd. Starý otec chvíľu pohmkával, potom šmátral v skrini, vytiahol z nej niečo, zatvoril dvere a už aj boli z izby von. Hoci Bobuľa chcela tú izbu ešte trošku preskúmať, pretože tam bolo strašne veľa neobjaveného.

– Starý otec pomaly rozhrnul látku, ktorú vytiahol zo skrine.
 – To je pyžama! Pásikovaná pyžama! – vykričlo dievčatko.
 – Nie je to obyčajná pyžama, ale čarovná!
 – Čarovná? – zašepkala Bobuľa a ešte aj dýchala tichšie, aby čarovnosť pyžamy náhodou neušla.
 – Áno. Túto pyžamu nosila tvoja mama, keď ešte bola malá ako hrášok. Vyskúšaj si ju!

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

BOBUĽA

S16
T2
L2

Toto je druhý príbeh Bobuly.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

Bobuľa si opatrne obliekla čarovnú pyžamu, lenže aj rukávy, aj nohavy boli také urastené, že jej ruky a nohy z nich ani nevykukli.

– Robí ma tá pyžama neviditeľnou? – spýtala sa.

– Nie celkom. Ale keď v nej budeš spíkať, tak narastieš. Ráno uvidíš.

Starý otec zdvihol duchnu, bielu a mäkkú ako pena na torte a Bobuľa skočila z rozbehu do postele. Bol to skvelý výkon, lebo dlhé pyžamové nohavice si musela držať na uzde. Bobuľa spala zásadne na brušku. Dvakrát sa pohniezdila, aby mali ruky aj nohy dost miesta. Keď zaspávala, cítila, ako sú stále dlhšie a dlhšie.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.